

Trochu na úvod.

Motto: Kdo nic nenapsal, nic nezkazil.

Nevěděl jsem, že mám v sobě tolik drzosti a odvahy, psát povídky. Patrně proto, že jsem byl povzbuzen úspěchem u blízkých rodinných příslušníků a příbuzných, kteří se nemohli vymanit z překvapení nad mnou napsanou knihou, kterou by si nikdy v knihkupectví nekoupili, nebo v knihovně nepůjčili. Obsažná kniha Nevlastní otec a děda ve mně rozdmýchala pýchu a ctižádost a začala hlodat v nejtemnějších zákoutích mé duše.

Ten tam byl bohorovný klid a spokojenost. Slova obdivu nad prvotinou působila jako panák vodky na opilce. Bránil jsem se závislosti na chvále dost dlouho, ale nevydržel. Nakonec jsem v boji podlehl. Slabost pro psaní literárních výplodů ve mně dřímala dosti dlouho již před vydanou knihou. Několik vyprávění a příhod jsem měl v zaprášeném šuplíku. Zkusil jsem některá dílka zveřejnit na internetu. Zdrucující kritiku jsem odmítl, a s dalšími pokusy jsem na několik let raději přestal.

Vycítil jsem nové jemné povzbuzování, abych šuplík otevřel, vyprávění oprášil a zkusil vydat další knihu. Zde našla moje závislá duše řešení. Povídky. Další kniha bude. Již třeba tím, o jaké nesmyslné a podivínské příběhy se mnohdy jedná. Je v nich samozřejmě také kus mých příběhů ze života. Málokterý spisovatel psal jen vymyšlené příběhy.

Nemám schopnosti a zručnost opravdových spisovatelů, ani příslušné vzdělání, které je jedním z předpokladů. Mám jen tu odvalu, a snahu čtenáře pobavit. Lidé čtěte.

Černá nebo červená

Jak podvědomě rozpoznat barvu obrácených karet a k čemu to nakonec vede. Člověk by se neměl vydávat pokušení, čerpat z tajemných zdrojů sílu, kterou sám nezvládne.

Motto:

Udržuj krb svých myšlenek čistý, založíš mír a budeš šťastný.

Oskar Ernst Benhradt

Viky si o sobě vždy myslel, že je úplně normální člověk, který chodí do práce, stará se o rodinu, má rád přírodu a kumšt, pije střídavě pivo k jídlu a kouří levné cigarety. Mezi přáteli platil za nenápadného, milého společníka, který se nijak nelišil, nepovyšoval a nevytáhal, pokud nebyl přímo vyzván, nijak se neprojevoval. Dá se říci, že proto byl oblíben. Byl to můj dobrý kamarád a důvěřoval mi. Svěřil se, jak u sebe objevil zvláštní vlastnosti a schopnosti.

Jednou popíjel v Malostranské kavárně svou kávu s přáteli, kteří se pustili do debaty o nadpřirozených věcech a vlastnostech některých lidí. Vyprávělo se o tom, kdo co přečetl, nebo slyšel a hodnotilo se, jestli to je možné, nebo to byl podvod. Nikdo neměl přímé zkušenosti s magií, nebo duchařením. Jeden z přítomných přišel s nápadem, zkusit hádat karty.

Karty k dispozici byly, vrchní Pepa byl za nemalý poplatek ochotný je přinést. Mělo se hádat, jestli je na obrácené straně karty barva červená nebo černá. Dá se říci, že téměř polovina pokusů byla úspěšná. Není

se co divit, rozhodování bylo vymezeno jen na dvě možnosti, takže je jasné, že mohlo být dosaženo poloviční úspěšnosti. Pravda, někomu vycházel pokus lépe, ale jinému zase hůře. Byl také vyzván Viky, aby uhodl barvu karty.

Nepřemýšlel o výsledku dlouho. Jen nad kartou na stole přidržel dlaň poněkud déle. Chvilí se nic nedělo. Zamyslel se nad možnostmi. Jsou jen dvě. Buď uhodne a bude to náhoda, nebo neuhodne a bude to – také náhoda. Chvilí, než svůj tip vynesl, ucítil na dlani jakýsi závan tepla. Přejelo mu to dlaň, lehce, jako když foukne. Určitá zkušenost mu napovídala, že teplo je všude značeno červeně, příkladně na baterii v koupelně, oheň, jako zdroj tepla, je červený, hasiči mají červená auta.

Zvědavým pohledům, které na něho byly upřeny, svůj tip s jistotou řekl. Je tam barva červená. Někdo rychle kartu obrátil, a byla tam červená osma. Pro přítomné to byla samozřejmě náhoda, jako při předchozích pokusech. Pro něho nikoliv, jasně cítil teplý závan. Barva nemohla být černá. Černá je smutek, bol, žal, chlad, smrt. Smrt je vždy studená.

Rychle následoval další pokus. Opět závan tepla. Ohlásil barvu červenou. Po otočení se ukázala červená. Po třetím pokusu, který opět vyšel na červenou, jsme začali být zvědavější a očekávali, kdy se splete, a odhad nevyjde. Při další kartě dost dlouho váhal. Nebyl si zcela jistý, jestli opět ucítí lehký závan tepla, nebo jestli zůstává dlaň necitlivá. Dokonce měl pocit opačného směru, že dlaň naopak teplo vydává. Zkusil hádat a trochu nejistě oznámil barvu černou. Karty se rychle někdo uchopil. Zvědavost rostla.

Bum. Byla to černá desítka. Dokonce i další karta s černým králem vyšla po oznámení barvy. Viky se začal potit a bylo mu najednou nevolno. Řekl, že se mu točí hlava a svaly na ruku ochabovaly. Odmítl další pokusy. Pokračovali jsme my ostatní. Další hádání bylo

jako před tím, jen padesátiprocentní. Někdo více, někdo méně úspěšný. Přece jen nám to nedalo a přemluvili jsme Vickyho, aby se pokusil znovu hádat. Bylo vidět, že únavu setřásl a již zklidněný znovu položil dlaň nad revers karty. Odhad byl úspěšný, cítil jemný závan, lehký dotyk tepla. Byl to červený spodek. Pociťoval, že chvíle přemýšlení, jestli ucítí teplý závan, nebo spíše dlaň bude teplo vyzařovat, ho stojí určitou námahu. Cítil tep ve spáncích, vnímal tlukot srdce, přesto pokus nevzdával. Měl úpornou snahu vycítit ten rozdíl, červená, nebo černá.

Další pokusy byly správné. Byli jsme poprvé svědky něčeho podobného a všichni chtěli vědět, jak to dělá. Připadal nám tajemný, protože trik nechtěl prozradit. Jenže, jak jim to mohl prozradit, když sám nevěděl, co mu způsobuje ten pocit tepla, který vnímá u červené barvy, zatímco u černé cítí, že teplo z dlaně vychází. Protože nám nedokázal říci, jak to dělá, nutili jsme Vickyho ke stálému opakování, až nám rezolutně řekl dost. Všechny jeho pokusy byly úspěšné. Při rozloučení se na něho dívali podezřívavě a jeden mu při podání ruky řekl, ahoj šarlatáne. Ta přezdívka mu již zůstala.

Sám byl na pochybách o svých záhadných vlastnostech a přiznal se mi, že se bál podobné pokusy provádět doma. Snad aby si věřil, jestli to funguje i jinde než v Malostranské kavárně. Ne, raději to nezkoušel. Jak si v duchu přehrával to hádání barvy, které muselo být spojeno s něčím mimořádným, protože ostatním se nedařilo, uvědomoval si trochu jinou příhodu.

Bylo zajímavé, kolikrát se mu prý stalo, že zpozoroval u žen, které procházely kolem něho, jak se jim zvrtila noha v kotníku a ony trochu poklesly v kroku. Nic závažného, jen lehké podvrknutí, které dalším krokem vyrovnaly a šly dál. Trochu se rozpomínal, že ta podvrknutí intenzivně vnímal. Dokonce o zlomek vteřiny dřívě, než se to stalo.

Nevěnoval tomu vůbec žádnou pozornost, ale po příběhu s kartami začínal tušit, že je asi citlivější a vnímavější na některé události kolem sebe. Dával si od té doby bedlivý pozor na ženy procházející kolem něho, ale i na ženy jdoucí po druhém chodníku, stejným směrem, nebo proti němu. Nikdy se to nestalo u žen, které jen postávaly. Jen u žen, které šly. Určitě nepředpokládal, že by podvrknutí způsoboval jakousi silou vůle. Když se zahledí na ženu a pomyslí si, teď si podvrkneš nohu, že se jí to stane. Nikoliv, tak tomu nebylo. Přesto k tomu docházelo. Šlo spíše o to, že on to věděl o zlomek vteřiny dříve, než se to ženě stalo. Nebylo to vždy, ani často.

Před těmi pokusy s kartami si to jen pamatoval. Teď se toho začal bát. Nejhorší bylo, že se to vyskytovalo stále. Zneklidňovalo ho to a raději se na ženy, které byly v blízkosti, nedíval. Bylo období, kdy se tím nemusel zabývat, protože se mu nic podobného nepříhodovalo. Přišlo to najednou, nečekaně a některý den i vícekrát. Uvědomil si také, že se pocit dostavuje jen u žen středního věku. U dívek, nebo starších žen to nikdy neviděl.

Bylo lhostejné, na jakém místě ženy pozoroval. Na ulici běžně, ale i v pasáži, v nádražní hale, v obchodním domě. Ani časově nebylo jeho pozorování vymezeno. Stávalo se to ráno, přes den, večer i v noci. Podvrknutí se vyskytovalo u obou nohou, levé i pravé. Nerozhodovala ani kvalita země, jestli to byla hladká rovina, nebo hrbolatý chodník s výmoly.

Nikomu se s tím raději nesvěřil, protože bylo dost na tom, že mu říkali šarlatáne od doby zkoušení barvy karet. To musel pravidelně při posezení u kávy předvádět stále. Chtěl trochu přijít těm vlastnostem na kloub. Nevěděl nic chytrějšího než si opatřit příslušnou literaturu. Ostatně pracoval tehdy jako zástupce firmy nabízející bylinné přípravky, masti, čaje, přípravky aromaterapie a masážní gely. Začal se zsvěcovat do tajů orientální medicíny a esoteriky. Rozšiřoval svoje vědomosti o léčivých bylinách, jejich složení a působení. Svoji činnost

dealera firmy vyrábějící přírodní kosmetiku a bylinné doplňky stravy a další rostlinné přípravky si doplňoval o další zkušenosti při přesvědčování sebe i lékárníků, prodejen Zeleného zdraví, Melisy, Urtiky, o vynikajících vlastnostech čajů, mastí, kapek, sirupů, gelů a aromatických olejů. Spojení přírodních produktů s jejich praktickým užíváním a léčebnými postupy bylinkářů bylo překvapivé.

Tak se dočetl, jak se naučit vnímat a cítit Matku Zemi skrze stromy. Princip to byl úplně jednoduchý, ale někdy nesnadno splnitelný. Především musel být člověk bos. Asi kvůli lepšímu kontaktu, přes nepříjemné píchání, narušující soustředění. Těsné přimknutí dlaní jedné ruky nad hlavou a druhé dole, nejdříve čelem, následně zády ke kmeni, bylo také snadné. Ani dýchání nečinilo problémy. Jenže, jak se rozhodnout, který strom je nejvhodnější.

Možná dub, který je symbolem síly, zdraví a dlouhověkosti, nebo jasan, co působí proti chmurám a depresi. Třeba jabloň, symbol moudrosti, lásky, poznání dobra a zla, nebo švestka poskytující ochranu díky velkému množství energie. Proto se z ní asi také vyrábí slivovice. Není strom, jako strom. Například není doporučován topol, nebo osika, ty prý naopak berou energii z nás. Vůbec největší problém spočíval pro něho v tom, jak nějaký strom vůbec poznat. V době růstu plodů to bylo dobré. Poznat jablko od hrušky se dalo snadno. Ovšem rozpoznat javor od buku, to bylo již nad jeho schopnosti. Někdy nepomáhala ani encyklopedie dřevin, kde byly obrázky listů a plodů.

Také si opatřil kameny. S kameny to není snadné. Jedna z možností je navštívit obchod, kde vám dokonce poradí nákup podle znamení zvěrokruhu. Viky byl Lev, ochotná prodavačka mu doporučila s určitostí velký výběr. Drahými kameny pro znamení Lva jsou například achát, beryl zlatý, citrín, fluorit, granát, a ještě mnoho dalších. Zjistil, že za tuto sbírku by musel zaplatit větší část ze své